

کارنامه

کارنامه های امتحانی را مثل یک آئینه تلقی کنید و خودتان را در آن به دقت ببینید. هر کارنامه ای گویای نکات مهمی است...

کارنامه های امتحانی را مثل یک آئینه تلقی کنید و خودتان را در آن به دقت ببینید. هر کارنامه ای گویای نکات مهمی است که با درک صحیح آن می توانیم به کارنامه های بهتری در آینده دست یابیم. کارنامه ها می توانند بیانگر سطح تلاش شما باشند. آنها هم چنین می توانند گویای سطح توانایی های شما هم باشند. کارنامه می تواند بیانگر سطح عملکرد شما هم باشد. پس اولین قدم آن است که تعیین کنیم این کارنامه ای که گرفتیم به آن می نگریم بیانگر چه چیزی است؟

* کارنامه ها وقتی می توانند بیانگر سطح توانایی های شما باشند که هم خودتان و هم اطرافیان (اعم از دبیران و والدین و دوستان) به این نتیجه برسند که شما استعدادی بیش از آنچه که بدست آورده اید ندارید و به قول معروف کشش شما در همین حد است. اما بخاطر داشته باشید که حتی در چنین حالتی هم این کارنامه صد درصد گویای سطح توانایی شما نیست مگر آنکه یک متخصص روان شناس بر این امر صحنه بگذارد. چون عموماً دانش آموزی که در یک درس مثلاً ریاضی یا عربی هیچ وقت نمره ای بالاتر از 15 نمی گیرد الزاماً به معنی آن نیست که او کشش لازم را ندارد بلکه می تواند بیانگر این باشد که او نمی تواند از استعداد خود بهره بگیرد. سطح توانایی های شما زمانی پایین خواهد بود که شما دچار اختلالات مختلف مغزی، عصبی، روانی یا یادگیری باشید. آیا واقعاً اینگونه است؟

از کارنامه ی خودتان فرار نکنید. این کارنامه متعلق به شما است. مخفی کردن آن، نادیده پنداشتن آن، نابود کردن آن و یا فکر نکردن به آن نمی تواند به شما کمک کند

* کارنامه ها می توانند بیانگر سطح تلاش شما باشند. بدیهی است اگر دانش آموزی در یک درس نمره 14 می گیرد دلیل بر ضعف وی در آن درس نیست بلکه گویای آن است که وی تمرین و پشتکار و برنامه ریزی و علاقه و انگیزه ی کافی برای خواندن آن درس نداشته است. پس اگر کارنامه شما بیانگر چنین چیزی است بهتر آن است که دست به بازنگری و تغییر در روش خواندنیان بزنیم. نه آنکه برچسب بی لیاقتی و ناتوانی به خودمان بزنیم یا بر چسب زده شده را بپذیریم. عموم دانش آموزان نوع کارنامه هایشان بیانگر این حالت است.

* به جای اینکه به دنبال بهانه ها و توجیه های رنگارنگ باشیم و بهانه هایی مثل اینکه #171; سالهای طرح شده سخت بود #171;؛ هیچ کس بیست نگرفت #171;؛ تازه من نمره ی خوب کلاس را گرفته ام #171;؛ و... سعی کنیم خودمان را در آئینه دبیرمان در تصحیح اوراق دقت نمی کند #171;؛ سالها خارج از کتاب درسی بود #171;؛ و... سعی کنیم خودمان را در آئینه ی کارنامه مان صادق ببینیم. کمی فکر کنیم که آیا نیاز به تمرین بیشتری نداشتیم؟ آیا می توانستیم بهتر تمرین کنیم؟ آیا نیاز به یادگیری روش های یادگیری را نداریم؟ بهتر است ابتدا سهم خودمان را در کارنامه جستجو کنیم سپس به سهم دیگران در رقم خوردن چنین نتیجه ای بپردازیم.

* کارنامه ای که بیانگر سطح تلاش شما است. گویای نیازتان به برنامه ریزی یا تجدید نظر در برنامه ریزی تان می باشد. پیام این دسته از کارنامه ها را دریابید. آنها به شما می گویند که چگونه باید در برنامه هاتان تجدید نظر کنید. مشورت با مشاورین متخصص (و نه هر کسی که ادعای مشاوره می کند) می تواند در این مورد راهگشا باشد.

* یادتان باشد که از کارنامه ی خودتان فرار نکنید. این کارنامه متعلق به شما است. مخفی کردن آن، نادیده پنداشتن آن، نابود کردن آن و یا فکر نکردن به آن نمی تواند به شما کمک کند. پس شجاعانه آن را بپذیرید و در مورد نمره ها، درصدها ترازها و رتبه های خود کمی بیاندیشید. دلایل افت و خیز خود در درسها را بررسی کنید. این دلایل را فقط برای خودتان بنویسید در مورد آن بیاندیشید. راه حل های ممکن را پیدا کنید و مسئله ی خود را حل کنید، مطمئن باشید این بهترین گزینه ی ممکن است.

* کارنامه سند ارزیابی دانش آموز در دروس مختلف است. این ارزیابی یا آنچه که به آن امتحان می گوئیم برای همه یکسان اجرا شده اما برای همه نتیجه ی یکسانی نداشته است. بنابراین هر فردی باید کارنامه ی خودش را مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد تا دریابد در کدام درس یا درس ها نیاز به کار بیشتری دارد؟ در کدام درس یا درس ها نتیجه ی مطلوبی نگرفته است؟ چرا؟ و چگونه می توان در این درس یا درس ها هم پیشرفت کرد؟ کدام مبحث یا مباحث را باید بهتر، دقیق تر، بیش تر و عمقی تر بخواند؟ چه مهارت یا مهارتهایی را در نحوه ی پاسخدهی باید کسب نماید یا تقویت نماید؟

* با گرفتن یک کارنامه دنیا به آخر نمی رسد. همواره فرصت جبران وجود دارد. همواره امید به پیشرفت وجود دارد. همواره امکان بهبود شرایط و یا تغییر آن وجود دارد. مهم آن است که با گرفتن کارنامه به درستی آن را فهمیده و تجزیه و تحلیل کنیم. به جایگاهی که داریم نگاه کنیم و به آنچه که خود را لایق و شایسته ی آن می پنداریم بیندیشیم و برای پر کردن این فاصله قدم برداریم. پس از همین حالا شروع کنید، فردا دیر است.